

mig kært, om det kunde lykkes Regeringen og Rigsdagen i Aar at faa løst dette Spørgsmaal paa en for alle tilfredsstillende Maade; for øvrigt skal jeg ikke her komme ind paa en nærmere Omtale af den Ting, da jeg i Betænkningens Pagina 14, 15, 16 og 17 har udviklet, hvad man baade fra ansat juridisk og fra Fiskernes Side dels gennem lang Tid har forstaaet og dels nu forstaaer ved en Aalegaard. Idet jeg altsaa skal anbefale det høje Ting de af Flertallet stillede Vædringer til § 6, gaar jeg over til at omtale Vædringerne, som ere stillede til § 11 under Nr. 24 og 25. De mellemliggende Vædringer anser jeg det ikke for fornødent at opholde mig ved, i alt Fald i Djebliffet — naturligvis forbeholder jeg mig Ret til der ligesom ved de andre, jeg før forbigit, at komme tilbage til dem, dersom det ønskes. Vædringerne til § 11, der ere stillede af Udvalget under Nr. 24 og 25, ere ogsaa af en ret indgribende Betydning. De Herrere ville se, at Forslaget, saaledes som det foreligger fra Regeringens Side, gaar ud paa at forbyde alt Aalevaandsfiskeri i Tidsrummet fra 15de November til 31te Maj. Dette finde vi er en alt for vidtrækkende Fredningsbestemmelse. Efter de indledende Bemærkninger, jeg fremførte i Begyndelsen af mit Foredrag, ville De erindre, at jeg personlig ikke er nogen Ven af de store Fredningsbestemmelser, fordi jeg ikke indser, at de gavne Fiskeriet saa meget, som de stude Fiskerne. Jeg kunde derfor personlig have ønsket, at de ikke vare optagne. Der blev sagt til mig her i Dag af Medlemmer af dette Ting, hvorfor jeg er gaaet med til en saa stor Indskrænkning som denne, at vi ville forbyde Aalevaandsfiskeri fra 1ste December til 30te April; jeg vil dertil sige og sige ogsaa til de Herrere, der spurgte mig om det, at det er ganske rigtigt, at jeg er gaaet med til det, men dog kun nødtvungen, fordi jeg mener derved i alt Fald at opnaa noget bedre end det nu bestaaende. Naar vi se hen til, at efter den nu gældende Lov har Administrationen Lov til at lukke en $\frac{1}{4}$ af alle Bænde i Marts, April og Maj Maaned, og at den Fjerdedel bliver taget paa Steder, hvor det i temmelig høj Grad generer Fiskeriet, mener jeg, at det Vædringsforslag, der er stillet her under Nr. 24, er et Vædringsforslag, som er et Fremskridt. Jeg maa maaske for at ærede Medlemmer kunne danne sig et Begreb om, hvor store disse administrativt fredede Bænde ere, have Lov til at oplæse de Steder, som ere fredede efter den nugældende Lov. Følge Bekendtgørelse fra Indenrigsministeriet af 9de Februar 1889 er det: Det Farvand, som mod Nord begrænses af Sjællands

Sydthyst, mod Øst af en Linie fra Fakse til Møens Alint og derfra til Gedser, mod Syd af Rødsand og Lollands Sydthyst, mod Vest af en Linie fra Albuen ved Natstov Fjord til Korsør, det Farvand, som mod Nord begrænses af Fjens Sydthyst, mod Nordøst af Linien Slipshavn—Hov paa Langeland, mod Øst af Langelands Vestthyst, mod Syd af Linien Gulstav—Stjoldnæs, og mod Vest af Linien Stjoldnæs—Helnæs, Hørsens Fjord efter Linien Gyllingnæs—Hjarnø, Vejle Fjord efter Linien Trednæs—Hjørnknude, Kolding Fjord efter Linien Løberodde—Skærbæk, Gømborg Fjord fra Fønsodde, Odense Fjord fra „Gabet“, Kertemindebugt fra Staveshoved, Kalundborg Fjord efter Linien Refsnæs—Åsnæs og Roskilde Fjord fra Frederiksfund og Syd efter, samt Farvandet Syd for Linien Røgsøre—Dursø Nordpint. Disse Bænde, jeg her nævnedes, ere nu for Tiden administrativt fredede; der er alt Slags Vaad forbudt i Maanederne Marts, April og Maj, og det er ikke alene det, men ogsaa Bedtægterne forbyde, at der i en stor Del af disse Bænde drives med Vaad hele Aaret igennem. Det er saa stor en Indskrænkning, der for Tiden som et Mareridt hviler over vort Vaadfiskeri, at jeg rigtignok tror, at vi ville imødekomme et fra Fiskerne selv fremsat Ønske, naar vi fik denne Bestemmelse hævet, saaledes at Fiskerne fik Lov til at fiske med Vaad i Tiden fra 1ste Maj til 1ste December. Der er ganske vist af forskellige Fiskere fremsat et Ønske, som jeg personlig kunde imødekomme, om at faa Lov til at fiske ogsaa i April Maaned; men da man ikke i Udvalget har kunnet enedes om mere end det, der foreligger, har jeg ikke taget i Betænkning at slutte mig hertil og anbefaler derfor det høje Ting at vedtage Vædringsforslaget Nr. 24, idet jeg mener, at det indeholder et Fremskridt. Efter Forslaget, som det her foreligger, vilde Fiskeri med Vaad efter Agn om Matten være forbudt. Dette Forslag modsatte særlig Smaalandsbændenes Fiskere sig med saa stor Kraft, at jeg for mit Vedkommende slet ikke turde vove at bibeholde en saadan Bestemmelse, og havde man ikke kunnet faa den ud af det forelagte Lovforslag, maatte jeg aldeles afgjort have modsat mig Lovens Gennemførelse, hvor gerne jeg ellers vilde have en Fiskerilov vedtaget. Vi have nu imidlertid faaet det ordnet saaledes gennem Vædringsforslaget Nr. 25, at Fiskerne have Lov til at fiske efter Agn om Matten, naar de føre en over Kælingen synlig hvidthjende Lanterne. Denne Byrde kunne Fiskerne sikkert, uden at lide noget derved, gaa ind paa. Vaadfiskeriet er for øvrigt ogsaa et Fiskeri, som der bør lægges